

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 155

Rozeslána dne 30. října 2006

Cena Kč 18,-

O B S A H:

473. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 54/2004 Sb., o potravinách určených pro zvláštní výživu a o způsobu jejich použití
474. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádosti o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpovědné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů, a zrušuje vyhláška č. 75/2003 Sb., o stanovení názvosloví ingrediencí kosmetických prostředků
475. Nález Ústavního soudu ze dne 1. srpna 2006 ve věci návrhu na zrušení nařízení obce Pozlovice č. 2/2004 o stavební uzávěře
-

473

VYHLÁŠKA

ze dne 16. října 2006,

**kterou se mění vyhláška č. 54/2004 Sb., o potravinách určených pro zvláštní výživu
a o způsobu jejich použití**

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 19 odst. 1 písm. a) a i) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 306/2000 Sb., zákona č. 274/2003 Sb. a zákona č. 316/2004 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 54/2004 Sb., o potravinách určených pro zvláštní výživu a o způsobu jejich použití, ve znění vyhlášky č. 402/2006 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„¹⁾ Směrnice Rady 1989/398/EHS ze dne 3. května 1989 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se potravin určených pro zvláštní výživu.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1996/84/ES ze dne 19. prosince 1996, kterou se mění směrnice 1989/398/EHS o sblížení právních předpisů členských států týkajících se potravin určených pro zvláštní výživu.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/41/ES ze dne 7. června 1999, kterou se mění směrnice 1989/398/EHS o sblížení právních předpisů členských států týkajících se potravin určených pro zvláštní výživu.
Směrnice Komise 2001/15/ES ze dne 15. února 2001 o látkách, které mohou být pro zvláštní výživové účely přidávány do potravin pro zvláštní výživu.
Směrnice Komise 2004/5/ES ze dne 20. ledna 2004, kterou se mění směrnice 2001/15/ES za účelem zařazení určitých látek do přílohy.
Směrnice Komise 2006/34/ES ze dne 21. března 2006, kterou se mění příloha směrnice 2001/15/ES, pokud jde o zařazení určitých látek.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich ob-

chodní úpravy a související reklamy.

Směrnice Komise 1991/321/EHS ze dne 14. května 1991 o počáteční a pokračovací kojenecké výživě.

Směrnice Komise 1996/4/ES ze dne 16. února 1996, kterou se mění směrnice 1991/321/EHS o počáteční a pokračovací kojenecké výživě.

Směrnice Komise 1999/50/ES ze dne 25. května 1999, kterou se mění směrnice 1991/321/EHS o počáteční a pokračovací kojenecké výživě.

Směrnice Komise 2003/14/ES ze dne 10. února 2003, kterou se mění směrnice 1991/321/EHS o počáteční a pokračovací kojenecké výživě.

Směrnice Komise 1996/5/ES ze dne 16. února 1996 o obilných a ostatních příkrmech pro kojence a malé děti.

Směrnice Komise 1998/36/ES ze dne 2. června 1998, kterou se mění směrnice 1996/5/ES o obilných a ostatních příkrmech pro kojence a malé děti.

Směrnice Komise 1999/39/ES ze dne 6. května 1999, kterou se pozmění směrnice 1996/5/ES o obilných a ostatních příkrmech pro kojence a malé děti.

Směrnice 2003/13/ES ze dne 10. února 2003, kterou se pozmění směrnice 1996/5/ES o obilných a ostatních příkrmech pro kojence a malé děti.

Směrnice Rady 1992/52/EHS ze dne 18. června 1992 o počáteční a pokračovací kojenecké výživě určené pro vývoz do třetích zemí.

Směrnice Komise 1996/8/ES ze dne 26. února 1996 o potravinách pro nízkoenergetickou výživu ke snižování hmotnosti.

Směrnice Komise 1999/21/ES ze dne 25. března 1999 o dietních potravinách pro zvláštní lékařské účely.

Směrnice Komise 2004/6/ES ze dne 20. ledna 2004 odchylojící se od směrnice 2001/15/ES, k odkladu aplikace zákazu obchodování s určitými produkty.“.

2. V příloze č. 13 v tabulce v části s nadpisem Kategorie 1. Vitaminy položka LISTOVÁ KYSELINA včetně nadpisu zní:

„FOLÁTY – pteroylmonoglutamová (listová) kyselina – kalcium-L-methylfolát	x x“.	
--	------------------	--

3. V příloze č. 13 v tabulce v části s nadpisem Kategorie 2. Minerály položky HOŘČÍK a ŽELEZO včetně nadpisu zní:

„HOŘČÍK		
– octan	x	
– uhličitan	x	
– chlorid	x	
– soli citrónové kyseliny	x	
– glukonan	x	
– glycerofosforečnan	x	
– mléčnan	x	
– fosforečnany	x	
– hydroxid	x	
– oxid	x	
– síran	x	
– pyroglutaman (pidolát)	x*)	
– chelát aminokyselin	x*)	
– magnesium-L-aspartát		x
ŽELEZO		
– uhličitan železnatý	x	
– citronan železnatý	x	
– citronan železito-amonný	x	
– glukonan železnatý	x	
– fumaran železnatý	x	
– difosforečnan sodno-železitý	x	
– mléčnan železnatý	x	
– síran železnatý	x	
– difosforečnan železitý	x	
– oxid železitý se sacharosou	x	
– elementární železo (získané redukcí vodíkem nebo elektrolyticky)	x	
– hydroxid železnatý	x*)	
– pyroglutaman (pidolát) železnatý	x*)	
– chelát aminokyselin	x*)	
– ferrum(II)-bisglycinát	x“.	

4. V příloze č. 13 v tabulce v části s nadpisem Kategorie 3. Aminokyseliny se slova „draselné a vápenaté soli a soli manganu“ nahrazují slovy „draselné, vápenaté a horečnaté soli“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 31. prosince 2006.

Ministr:

MUDr. **Julínek** v. r.

474

VYHLÁŠKA

ze dne 16. října 2006,

kteřou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádosti o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpověděné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění pozdějších předpisů, a zrušuje vyhláška č. 75/2003 Sb., o stanovení názvosloví ingrediencí kosmetických prostředků

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 108 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 392/2005 Sb. a zákona č. 222/2006 Sb., k provedení § 26 odst. 1 písm. b) a § 29 odst. 1 tohoto zákona:

ČÁST PRVNÍ

Změna vyhlášky o kosmetických prostředcích

Čl. I

Vyhláška č. 26/2001 Sb., o hygienických požadavcích na kosmetické prostředky, o náležitostech žádosti o neuvedení ingredience na obalu kosmetického prostředku a o požadavcích na vzdělání a praxi fyzické osoby odpověděné za výrobu kosmetického prostředku (vyhláška o kosmetických prostředcích), ve znění vyhlášky č. 268/2001 Sb., vyhlášky č. 444/2004 Sb., vyhlášky č. 126/2005 Sb., vyhlášky č. 104/2006 Sb. a vyhlášky č. 260/2006 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 2 zní:

„²⁾ Směrnice Rady 76/768/EHS ze dne 27. července 1976 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se kosmetických prostředků technickému pokroku.

Směrnice Komise 2003/83/ES ze dne 24. září 2003, kterou se přizpůsobují přílohy II, III a VI směrnice Rady 76/768/EHS o sblížování právních předpisů členských států týkajících se kosmetických prostředků technickému pokroku. Směrnice Komise 2004/87/ES ze dne 7. září 2004, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS o kosmetických prostředcích za účelem přizpůsobení přílohy III technickému pokroku.

Směrnice Komise 2004/88/ES ze dne 7. září 2004, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS o kosmetických prostředcích za účelem přizpůsobení přílohy III uvedené směrnice technickému pokroku.

Směrnice Komise 2004/94/ES ze dne 15. září 2004, kterou

se mění směrnice Rady 76/768/EHS, pokud jde o přílohu IX.

Směrnice Komise 2005/9/ES ze dne 28. ledna 2005, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS týkající se kosmetických prostředků za účelem přizpůsobení její přílohy VII technickému pokroku.

Směrnice Komise 2005/42/ES ze dne 20. června 2005, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS týkající se kosmetických prostředků za účelem přizpůsobení přílohy II, IV a VI uvedené směrnice technickému pokroku.

Směrnice Komise 2005/52/ES ze dne 9. září 2005, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS týkající se kosmetických prostředků za účelem přizpůsobení přílohy III uvedené směrnice technickému pokroku.

Směrnice Komise 2005/80/ES ze dne 21. listopadu 2005, kterou se mění směrnice Rady týkající se kosmetických prostředků za účelem přizpůsobení příloh II a III uvedené směrnice technickému pokroku.

Směrnice Komise 2006/65/ES ze dne 19. července 2006, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS týkající se kosmetických prostředků za účelem přizpůsobení jejích příloh II a III technickému pokroku.“

2. V § 2 odst. 1 písm. g) v desáté větě se slova „Název ingredience musí být uveden v souladu se zvláštním právním předpisem^{1b)}“ podle společného názvosloví INCI“ nahrazují slovy „Název ingredience musí být uveden podle společného názvosloví INCI přijatého jako společná nomenklatura Komisí Evropských společenství^{1b)}“.

Poznámka pod čarou č. 1b zní:

„^{1b)} Rozhodnutí Komise (ES) 96/335/ES ze dne 8. květěna 1996, kterým se stanoví soupis a společná nomenklatura přísad používaných v kosmetických prostředcích.

Rozhodnutí Komise (ES) 2006/257/ES ze dne 9. února 2006, kterým se mění rozhodnutí 96/335/ES, kterým se stanoví soupis a společná nomenklatura přísad používaných v kosmetických prostředcích.“

3. V příloze č. 2 se doplňují položky pod referenčními čísly 1212 až 1233, které znějí:

- „1212. 6-methoxypyridin-2,3-diamin a hydrochlorid, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 94166-62-8)
1213. Naftalen-2,3-diol, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 92-44-4)
1214. N⁷-fenylbenzen-1,2,4-triamin, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 136-17-4)

1215. 2,6-bis(2-hydroxyethoxy)pyridin-3,5-diamin a hydrochlorid, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 117907-42-3)
1216. 4-amino-2-(methoxymethyl)fenol a hydrochlorid, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 29785-47-5)
1217. 1-methylpyrazol-4,5-diamin a hydrochlorid, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 20055-01-0)
1218. 1-[(4-chlorfenyl)methyl]pyrazol-4,5-diamin-sulfát (2:1), je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 163183-00-4)
1219. 2-amino-4-chlorfenol, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 95-85-2)
1220. indol-4-ol, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 2380-94-1)
1221. 2-methoxy-5-methylbenzen-1,4-diamin a hydrochlorid, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 56496-88-9)
1222. 5-amino-4-fluor-2-methylfenol-sulfát (2:1), je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 163183-01-5)
1223. 3-(diethylamino)fenol, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 91-68-9)
1224. N, N'-dimethylpyridin-2,6-diamin a hydrochlorid, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů
1225. 3-(cyklopentylamino)fenol, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 104903-49-3)
1226. N-(2-methoxyethyl)-1,4-fenylendiamin a hydrochlorid, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 72584-59-9)
1227. 4-ethoxy-6-methylbenzen-1,3-diamin, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 113715-25-6)
1228. Naftalen-1,7-diol, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 575-38-2)
1229. 3,4-diaminobenzoová kyselina, je-li používána jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 619-05-6)
1230. 4-amino-2-(aminomethyl)fenol a hydrochlorid, je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 79352-72-0)
1231. 1-[(2-methoxyfenyl)azo]-2-naftol (Solvent Red 1, CI 12150), je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 1229-55-6)
1232. natrium-4-({3-[(dimethylfenyl)azo]-2,4-dihydroxyfenyl}azo)benzen-1-sulfonát (Acid Orange 24, CI 20170), je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 1320-07-6)
1233. natrium-8-[[4-(fenylazo)fenyl]azo]-6-hydroxynaftalen-1,3-disulfonát (Acid Red 73, CI 27290), je-li používán jako látka v prostředcích na barvení vlasů (CAS 5413-75-2).“.

4. V příloze č. 3 části 2 se zrušují položky pod referenčními čísly 17, 23, 40 a 42.

5. V příloze č. 3 části 2 v kolonce g se pro referenční čísla 1, 2, 8, 13, 15, 30, 34, 41, 43, 45, 46, 51 až 54, 57, 59 a 60 slova „31. srpna 2006“ nahrazují slovy „31. prosince 2007“.

6. V příloze č. 3 části 2 v kolonce g se pro referenční čísla 3 až 7, 9 až 12, 14, 16, 18 až 22, 24, 25 až 29, 31 až 33, 35 až 39, 44, 47 až 50, 55, 56 a 58 slova „31. prosince 2006“ nahrazují slovy „31. prosince 2007“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Kosmetické prostředky, které nevyhovují čl. I bodům 3 a 4, se do 1. prosince 2006 při uvedení na trh, distribuci, prodeji nebo nabízení spotřebiteli posuzují podle dosavadních právních předpisů.

2. Kosmetické prostředky uvedené na trh, distribuované, prodávané nebo nabízené spotřebiteli přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, na jejichž obalu

je název ingredience uveden podle vyhlášky č. 75/2003 Sb., se považují za kosmetické prostředky, na nichž je název ingredience uveden v souladu s touto vyhláškou, a to až do doby vyprodání jejich zásob.

ČÁST DRUHÁ

Zrušení vyhlášky o stanovení názvosloví ingrediencí kosmetických prostředků

Čl. III

Vyhláška č. 75/2003 Sb., o stanovení názvosloví ingrediencí kosmetických prostředků, se zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

Čl. IV

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

MUDr. Julínek v. r.

475

N Á L E Z

Ústavního soudu

Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 1. srpna 2006 v plénu ve složení Vlasta Formánková, Vojen Güttler, Pavel Holländer, Ivana Janů, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Miloslav Výborný, Eliška Wagnerová a Michaela Židlická o návrhu ministra vnitra Mgr. Františka Bublana na zrušení nařízení obce Pozlovice č. 2/2004 o stavební uzávěře

takto:

I. Ustanovení článku 3 bodu 3 nařízení obce Pozlovice č. 2/2004 o stavební uzávěře, znějící: „Výjimku z omezení uvedených v odst. 1. může v odůvodněných případech udělit na žádost rada obce Pozlovice.“, se dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů zrušuje.

II. V ostatních částech se návrh zamítá.

Odůvodnění

I.

Rekapitulace návrhu

1. Návrhem podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“), § 64 odst. 2 písm. g) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“) a podle § 127 a § 124 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o obcích“), doručeným Ústavnímu soudu 13. března 2006, se ministr vnitra Mgr. František Bublan (dále též „navrhovatel“) domáhal vydání nálezu, podle něhož se nařízení obce Pozlovice č. 2/2004 o stavební uzávěře dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů zrušuje.
2. Navrhovatel konstatoval, že napadené nařízení bylo schváleno Radou obce Pozlovice na jejím zasedání dne 30. června 2004 a že všechny zákonem předepsané podmínky jeho platnosti a účinnosti byly splněny. Krajský úřad Zlínského kraje (dále též „krajský úřad“) učinil výzvu ze dne 15. února 2005 č. j. KUZL 3165/2005/LPO-Kr obci Pozlovice ke zjednání nápravy. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že napadené nařízení je v rozporu se zákonem, a proto opatřením ze dne 25. srpna 2005 č. j. ODK-977/1-2005 zahájilo správní řízení o pozastavení jeho účinnosti. Obec Pozlovice se vyjádřila dne 29. září 2005 přípisem č. j. 30/05/Če-1 tak, že nesouhlasí s možnými rozpory nařízení se zákonem a nehodlá zjednat nápravu, a Ministerstvo vnitra rozhodnutím č. j. ODK-977-5/1-2005 ze dne 22. února 2006 účinnost nařízení obce pozastavilo.

3. Navrhovatel uvedl, že podle § 11 odst. 1 zákona o obcích obec může v přenesené působnosti vydávat na základě zákona a v jeho mezích nařízení obce, je-li k tomu zákonem zmocněna. Dle § 61 odst. 2 zákona o obcích se obec při vydávání nařízení obce řídí zákony a jinými právními předpisy, mezi něž patří i právní předpisy obcí, tj. obecně závazné vyhlášky a nařízení. Při vydávání nařízení musí respektovat meze zákonného zmocnění. Tyto zákonné meze lze v daném případě dovodit ze zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a dalších zvláštních právních předpisů relevantních pro předmětnou problematiku. Podle navrhovatele z toho vyplývá, že nařízení obce musí být v souladu i s ostatními již vydanými právními předpisy obce a při vydávání musí respektovat požadavky na obsahové vymezení stavební uzávěry, neboť nařízení vydané na základě zákonného zmocnění (§ 33 odst. 3 stavebního zákona) je třeba považovat za druh územního rozhodnutí dle stavebního zákona. Tento závěr vyplývá jak ze stavebního zákona, tak i z nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 9/04 [Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek 36, nálezy č. 13; vyhlášen pod č. 90/2005 Sb.]. Ze skutečnosti, že nařízení obce o stavební uzávěře je zvláštním druhem územního rozhodnutí předpokládaného stavebněprávními předpisy, vyplývá však také skutečnost, že požadavky na obsahové náležitosti nařízení je třeba dovodit nejen z ustanovení právních předpisů upravujících rozhodnutí o stavební uzávěře, nýbrž i z celkového kontextu právní úpravy územního řízení, přesně vymezující a odlišující jednotlivé druhy územních rozhodnutí.
4. Obec Pozlovice přitom napadeným nařízením stanovila podmínky pro umístění staveb a jejich realizaci. Regulace těchto podmínek je však podle stavebního zákona předmětem jiného územního rozhodnutí, a sice rozhodnutí o umístění stavby. Obsah rozhodnutí o umístění stavby upravuje § 4 vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „prováděcí vyhláška“). Podle § 4 odst. 1 písm. d) tohoto ustanovení obsahuje rozhodnutí o umístění stavby určení stavebního pozemku, podmínky pro umístění stavby na něm a pro zpracování projektové dokumentace, včetně rozsahu a podrobností jejího zpracování. V podmínkách pro umístění stavby podle odstavce 2 tohoto ustanovení se pak mimo jiné stanovují požadavky na ochranu zdraví, životního prostředí, na ochranu urbanistických a architektonických hodnot v území včetně určení druhu a barvy vnějších staveb (krytiny, omítek, nátěrů apod.), a požadavky na výškové a polohové umístění stavby. Vzhledem k tomu, že předmětné nařízení obsahuje podmínky pro realizaci staveb, stanoví výšku staveb a technologie provádění a umístění staveb, vybočila obec jeho vydáním z mezí zákonem svěřené věcné působnosti, neboť tyto podmínky je oprávněn stanovit pouze příslušný stavební úřad ve správním (územním) řízení. Tento závěr navrhovatele je podpořen též stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj jako ústředního správního úřadu pro oblast územního plánování a stavebního řádu ze dne 22. července 2005 č. j. 21813/05-63/1527. I z tohoto stanoviska mj. vyplývá, že přijetím napadeného nařízení bylo porušeno ustanovení § 33 odst. 3 stavebního zákona ustanovením čl. 3 bodu 1 písm. a) a b) nařízení obce. V daném případě se navíc jedná o výkon přenesené působnosti obce, tj. státní správy, a obec se proto musí striktně pohybovat v mezích příslušných právních předpisů, neboť dle čl. 2 odst. 3 Ústavy lze státní moc uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.
5. V čl. 3 odst. 3 nařízení stanoví, že výjimku z omezení uvedených v odst. 1 může v odůvodněných případech udělit na žádost rada obce Pozlovice. Navrhovatel k tomu uvádí, že pravomoc daná radě překračuje § 99 odst. 1 zákona o obcích, neboť podle tohoto ustanovení v oblasti přenesené působnosti přísluší radě obce rozhodovat, jen stanoví-li tak zákon. Z tohoto důvodu je také ustanovení nařízení v rozporu se zákonem.
6. Navrhovatel poukázal na výše uvedené skutečnosti, že ustanovení, která nebyla shledána nezákonnými, postrádají sama o sobě právní relevanci; proto navrhl, aby Ústavní soud nálezem nařízení obce Pozlovice č. 2/2004 o stavební uzávěře dnem vyhlášení nálezů ve Sbírce zákonů zrušil.

II.

Průběh řízení a rekapitulace vyjádření účastníků

7. Podle § 69 odst. 1 zákona o Ústavním soudu byl návrh zaslán účastníku řízení. Obec Pozlovice ve svém vyjádření ze dne 21. dubna 2006 vznesla návrh, aby Ústavní soud návrh zamítl.
8. Obec Pozlovice v první řadě potvrdila tvrzení navrhovatele, že byly splněny všechny zákonné podmínky pro platnost a účinnost napadeného nařízení a že toto nařízení je stále v platnosti ve znění přijatém 30. června 2004. K argumentaci ministra vnitra obec uvedla, že nesouhlasí s tvrzením o údajné nezákonnosti nařízení obce, že by jeho vydáním údajně „vybočila z mezí zákonem svěřené věcné působnosti“, neboť v předmětném nařízení prý „stanovila podmínky pro umísťování staveb a jejich realizaci“, přičemž takovéto podmínky je oprávněn stanovit pouze příslušný úřad v územním řízení, resp. v územním rozhodnutí o umístění stavby.
9. Dále obec Pozlovice upozornila na nedostatky při doručování jednotlivých písemností. Po celou dobu řízení byla zastoupena advokátem, který byl při doručování opomenut, a argumentovala judikaturou Ústavního soudu (sp. zn. III. ÚS 138/2000, sp. zn. II. ÚS 157/03 – Sbírka rozhodnutí, svazek 21, nález č. 53; svazek 33, nález č. 57). Rozhodnutí ministerstva o pozastavení účinnosti právního předpisu má formální vadu v tom, že neobsahuje poučení o rozkladu [§ 47 odst. 1 a 4 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), a § 179 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád].
10. Nařízení obce v čl. 1 stanoví, že jeho účelem je ochrana území před umísťováním a realizací staveb výrazně narušujících krajinný ráz, vytváření podmínek pro trvale udržitelný rozvoj území, zejména lázeňství a cestovního ruchu v území soustředění rekreace. Tento účel nařízení nijak nevybočuje z mezí stanovených v 32 odst. 1 písm. d) stavebního zákona a § 7 prováděcí vyhlášky. Vychází ze znění platného územního plánu obce Pozlovice a dle něj „v lázeňském místě mohou být povoleny pouze takové stavby, provozovny a zařízení, které neporušují lázeňské klima, vegetaci, hydrologické podmínky, klid a estetický vzhled lázeňského místa“ (bod 3.8, str. 35 textové zprávy územního plánu).
11. V této souvislosti obec dále uvedla, že Zastupitelstvo obce Pozlovice schválilo svým usnesením č. 21/I/2005/ZO ze dne 10. února 2005 záměr pořízení nového územního plánu sídelního útvaru Pozlovice, jehož cílem je mimo jiné zpřesnit podmínky ochrany krajinného rázu, a tím i rekreačního charakteru obce. Nařízení o stavební uzávěře tedy omezuje stavební činnost, která by mohla znemožnit budoucí využití území nebo jeho organizaci podle připravované územně plánovací dokumentace, což je plně v souladu s vymezením cíle zákazu nebo omezení činnosti prostřednictvím institutu stavební uzávěry podle § 7 odst. 1 písm. c) prováděcí vyhlášky. Obec Pozlovice vyslovila přesvědčení, že napadené nařízení obsahuje všechny náležitosti stanovené v ustanovení. Odkázala na čl. 3 bod 1 a) a b) nařízení, kde zcela určitým, jednoznačným a srozumitelným způsobem určila omezení (podmínky) pro stavební činnost, jež by mohla znemožnit budoucí využití území nebo jeho organizaci podle připravované územně plánovací dokumentace.
12. Obec Pozlovice poukázala na skutečnost, že ministr vnitra ve svém návrhu, shodně jako ministerstvo v rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení obce, zcela přehlíží, že územní rozhodnutí o umístění stavby, jehož náležitosti jsou vymezeny v ustanovení § 4 prováděcí vyhlášky, vždy stanoví podmínky pro umístění zcela konkrétní jednotlivé stavby vymezené návrhem na vydání územního rozhodnutí (který musí obsahovat veškeré údaje dle § 3 prováděcí vyhlášky). Územní rozhodnutí či nařízení obce o stavební uzávěře naproti tomu stanoví obecná pravidla či zákazy týkající se určitého typu případné budoucí stavební činnosti v území. Tak je tomu i v případě předmětného nařízení obce. Toto nařízení nestanoví podmínky pro umísťování jakékoliv konkrétní stavby (což je skutečně vyhrazeno územnímu rozhodnutí o umístění stavby), ale jako obecně závazný právní předpis obce, vydaný na základě zmocnění (§ 33 odst. 3 stavebního zá-

kona), vymezuje obecně závazná pravidla pro případ určitého typu budoucí stavební činnosti ve vymezeném území.

13. Z výše uvedených důvodů, zejména proto, že ministr vnitra přehlíží rozdíl mezi obsahem nařízení obce o stavební uzávěře týkající se neurčitého počtu případných staveb určitého typu v budoucnu a obsahem územního rozhodnutí, považuje obec argumentaci obsaženou v návrhu ministra vnitra za nesprávnou.
14. V té části návrhu, ve které ministr napadá jako nezákonné znění čl. 3 bodu 1 nařízení obce z důvodu překročení kompetence rady obce podle ustanovení § 99 odst. 1 zákona o obcích, považuje obec za nepochybné, že rada obce je oprávněna rozhodnout o změně jakéhokoli jí vydaného nařízení. Obsahem takového nařízení může být taková změna nařízení o stavební uzávěře, která z obsahového hlediska odpovídá pojmu „výjimka z omezení“. K vydání takového nařízení může dát podnět jakákoliv osoba, například potenciální stavebník. Obec připustila, že formulace obsažená v čl. 3 bodu 3 nařízení je nepřesná, neboť ke změně nařízení a tím případně de facto k udělení výjimky může dojít pouze popsáním způsobem (schválením nového nařízení obce), a nikoli např. formou rozhodnutí rady ve správním řízení. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, jakož i k vymezení pravomocí rady obce v zákoně o obcích se však obec domnívá, že ani předmětné ustanovení výjimky není nezbytné rušit, neboť existuje možnost jeho zákonného a tím i ústavně konformního výkladu (odkaz na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/98, Sbírka rozhodnutí, svazek 13, náleze č. 48; vyhlášen pod č. 83/1999 Sb., nebo sp. zn. Pl. ÚS 4/99, Sbírka rozhodnutí, svazek 14, náleze č. 93; vyhlášen pod č. 192/1999 Sb.).
15. Nad rámec odůvodnění návrhu ministra vnitra obec Pozlovice upozornila na skutečnost, že na rozdíl od „právního posouzení nařízení obce Pozlovice č. 2/2004 o stavební uzávěře“ a stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 22. července 2005 č. j. 21813/05-63/1527 neargumentuje ministr vnitra v návrhu podaném Ústavnímu soudu údajným rozporem nařízení s cíli a záměry územního plánování, vyjádřenými v územním plánu územního plánu VÚC Zlínské aglomerace (resp. nařízení vlády č. 87/1994 Sb., kterým se vyhlašuje závazná část územního plánu velkého územního celku Zlínské aglomerace, ve znění pozdějších předpisů), konkrétně s v tomto územním plánu obsaženými koridory nových vedení VVN. Obec upozornila na skutečnost, že nařízení v žádném případě uskutečnění těchto vedení neznemožňuje (nevylučuje), pouze se pro jejich výstavbu stanoví omezující podmínky za účelem ochrany rozvoje jejího území. Věcná správnost postupu obce Pozlovice ve věci ochrany krajinného rázu proti stavbám takovýchto vedení, pokud nesplňují v nařízení obce uvedené omezující podmínky, má oporu i v rozhodnutí Správy CHKO Bílé Karpaty ze dne 30. srpna 2005 č. j. BK/1526/2003/roz-II, které bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 21. března 2006 č. j. 570/2703/05/06-Do. Z těchto rozhodnutí a v nich citovaných podkladů zároveň vyplývá, že existují technicky realizovatelné varianty energetických vedení, které vyhovují omezením obsaženým v nařízení obce a zároveň koridoru vymezenému v územním plánu VÚC Zlínské aglomerace.
16. Obec Pozlovice vyjádřila přesvědčení, že napadené nařízení č. 2/2004 bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem a v zákonem vyžadované formě, v mezích zákonem vymezené věcné působnosti a v souladu s účelem, k němuž jí tato působnost byla svěřena (náleze Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 63/04, Sbírka rozhodnutí, svazek 36, náleze č. 61; vyhlášen pod č. 210/2005 Sb.). Vznese návrh, aby Ústavní soud zamítl návrh ministra vnitra na pozastavení účinnosti napadeného nařízení (sic – pozn. red.).
17. Podle § 69 odst. 2 zákona o Ústavním soudu byl návrh zaslán též veřejnému ochránci práv, který však Ústavnímu soudu sdělil, že nevstupuje do řízení; vedlejším účastníkem řízení se proto nestal.
18. Ústní jednání ve věci se s ohledem na souhlasy všech účastníků i vedlejšího účastníka s upuštěním od jednání nekonalo (§ 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu).

III.

Díkce napadeného právního předpisu
(včetně písarských nepřesností)„NAŘÍZENÍ OBCE POZLOVICE č. 2/2004
O STAVEBNÍ UZÁVĚŘE

Rada obce Pozlovice vydává podle § 33 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších právních předpisů a podle §§ 11 odst. 1 a 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích ve znění pozdějších platných předpisů a na základě svého usnesení č. 174/2004 ze dne 30. 6. 2004 toto nařízení:

článek 1

Úvodní ustanovení

1. Nařízení stanoví rozsah stavební uzávěry v katastrálním území Pozlovice, obci Pozlovice.
2. Účelem stavební uzávěry je ochrana území před umísťováním a realizací staveb výrazně narušujících krajinný ráz, vytváření podmínek pro trvale udržitelný rozvoj území, zejména rozvoj lázeňství a cestovního ruchu v území soustředěné rekreace.

článek 2

Vymezení území

Stavební uzávěrou jsou dotčeny tyto pozemky v k. ú. a obci Pozlovice parc. č. dle PK:

2242/1, 876, 877, 878, 2193/1, 908/1, 908/2, 908/3, 908/4, 910, 908/5, 908/8, 907/1, 907/2, 915, 967/8, 967/6, 967/5, 967/4, 967/3, 967/2, 967/1, 1011, 1008, 1005, 1006, 1009, 1000, 1003, 998, 995, 987/2, 985/1, 1088/1, 2158, 2157, 2136, 2135, 2132, 2137, 2102, 2100, 2174, 2105, 2096, 2093, 2092, 2091, 2089, 2090, 2176, 2045, 2047/1, 2047/3, 2026, 2022/1, 2021, 2020, 2019, 2015, 2014, 2011, 2010, 2008, 2007, 1997, 1996/2, 1093, 1092/1, 1112/1, 1100/1, 1118, 1114, 1128, 1127, 1142/1, 1143, 1144, 1146, 1152/1, 1153/2, 1248/1, 1246/1, 1246/2, 1246/3, 1246/4, 1245/1, 1245/2, 1243, 1250, 1252, 1242/2, 1254, 1239/16, 1239/15, 1241, 1256/1, 1256/2, 1259, 1260, 1261, 1263, 1264, 1267, 1270/1, 2189, 1304/3, 1304/2, 1304/2, 1305/3, 1305/2, 1307, 1308, 1309, 1312/3, 2185, 1313/6, 318/4, 318/5, 318/6, 318/7, 318/8, 318/9, 311/10, 311/9, 311/7, 314/16, 314/15, 314/14, 314/13, 311/6, 311/5, 318/2, 2231/1, 314/4, 2184/1, 300, 299, 298, 293/1, 293/4, 293/2, 276, 294, 297, 296, 295, 271, 270, 2179/2, 235, 240, 238, 188, 185.

článek 3

Rozsah zákazu nebo omezení stavební činnosti

1. Ve výše vymezeném území se omezuje provádění staveb energetických vedení technologiemi narušujícími krajinný ráz.. Tyto stavby je možné na výše uvedeném území umísťovat pouze při splnění následujících podmínek:
 - a) na zalesněných pozemcích nesmí být podpěrné body energetického vedení vyšší než 15 m
 - b) ve volné krajině se stavby energetického vedení umísťují pod zem
2. Stavební uzávěrou není zakázáno ani omezeno provádění udržovacích prací.
3. Výjimku z omezení uvedených v odst. 1. může v odůvodněných případech udělit na žádost rada obce Pozlovice.

článek 4

Závěrečná ustanovení

Toto nařízení s ohledem na naléhavý obecný zájem nabývá účinnosti a platnosti dnem jeho vyhlášení.

článek 5

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se nařízení Obce Pozlovice č. 1/2004 o stavební uzávěře.

místostarosta

starostka

kulaté razítko“

IV.

Podmínky aktivní legitimace navrhovatele

19. Ústavní soud se nejdříve zabýval otázkou, zda je navrhovatel – ministr vnitra – oprávněn návrh na zrušení napadených ustanovení podat. Prima facie dospěl k závěru kladnému. Podle § 64 odst. 2 písm. g) zákona o Ústavním soudu je ministr vnitra oprávněn podat návrh na zrušení jiného právního předpisu nebo jeho jednotlivých ustanovení podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy, jde-li o návrh na zrušení právního předpisu obce.
20. Návrhu ministra vnitra předcházelo řízení ve věci dozoru podle hlavy VI zákona o obcích. Krajský úřad Zlínského kraje vyzval 15. února 2005 obec Pozlovice pod č. j. 3165/2005/LPO-Kr ke zjednání nápravy. Krajský úřad shledal v rozporu se zákonem zejména ustanovení regulující rozsah zákazu nebo omezení stavební činnosti. Vzhledem k tomu, že účastník řízení na výzvu krajského úřadu nezjednal nápravu, podal krajský úřad dne 11. května 2005 Ministerstvu vnitra návrh na pozastavení účinnosti nařízení.
21. Na základě předložených dokladů Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že napadené nařízení je v rozporu se zákonem, a proto opatřením ze dne 25. srpna 2005 č. j. ODK-977/1-2005 zahájilo správní řízení ve věci pozastavení jeho účinnosti; oznámení o zahájení řízení bylo obci doručeno dne 29. srpna 2005. Protože obec Pozlovice nápravu nezjedнала, Ministerstvo vnitra rozhodnutím č. j. ODK-977-5/1-2005 ze dne 20. února 2006 účinnost nařízení obce pozastavilo; rozhodnutí bylo obecnímu úřadu doručeno 23. února 2006 a tímto dnem nabylo právní moci. Podle § 124 odst. 3 a § 127 odst. 1 zákona o obcích měl ministr vnitra nejpozději do 15 dnů od pozastavení účinnosti nařízení obce podat návrh na její zrušení Ústavnímu soudu. Lhůta podle tohoto ustanovení uplynula dnem 10. března 2006, ministr vnitra příslušný návrh podal včas, neboť dne 10. března 2006 zásilka byla podána k poštovní přepravě a Ústavnímu soudu byl návrh doručen 13. března 2006.
22. Návrh na zrušení předmětného nařízení obce tedy byl podle § 124 odst. 3 a § 127 odst. 1 zákona o obcích a § 64 odst. 2 písm. g) zákona o Ústavním soudu podán oprávněnou osobou.

V.

Ústavní a zákonná konformita legislativního procesu

23. Podle ustanovení § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu posuzuje Ústavní soud při rozhodování obsah zákona nebo jiného právního předpisu z hlediska jejich souladu s ústavními zákony, a jedná-li se o jiný právní předpis, též se zákony, a zjišťuje, zda byly přijaty a vydány v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem. Ustanovení čl. 79 odst. 3 a čl. 104 Ústavy přitom svěřuje postup při vydávání právních předpisů obce zákonné úpravě.
24. V tomto směru ze zápisu z jednání rady obce Pozlovice konané dne 30. června 2004 Ústavní soud zjistil, že na zasedání bylo přítomno 5 členů rady a že napadené nařízení bylo schváleno jednomyslně. Protože rada obce tehdy měla 5 členů, z nichž byli všichni přítomni, lze konstatovat, že napadené nařízení bylo přijato kvalifikovaným způsobem (§ 101 odst. 2 zákona o obcích). Dále Ústavní soud zjistil, že napadené nařízení bylo řádným způsobem vyvěšeno na úřední desce Obecního úřadu Pozlovice dne 2. července 2004 a sejmuto dne 20. července 2004, takže nabylo účinnosti dne 2. července 2004 (§ 12 odst. 2 zákona o obcích). Ústavní soud konstatuje, že napadený právní předpis byl přijat a vydán v souladu se zákonem o obcích, tzn. ústavně předepsaným způsobem.

VI. Hodnocení Ústavního soudu

25. Poté se již Ústavní soud mohl zabývat meritem věci, tj. zkoumal, zda obsah předmětného nařízení napadeného návrhem je či není v souladu s platným právním předpisem obce a zda je oprávněn právní předpis obce pro nesoulad s jiným právním předpisem zrušit.
26. Ústavní soud poznamenává, že podle čl. 87 odst. 1 písm. b) Ústavy má pravomoc rozhodovat o zrušení jiných právních předpisů nebo jejich jednotlivých ustanovení, jsou-li v rozporu s ústavním pořádkem nebo zákonem.
27. Pokud jde o právní předpisy vydávané orgány územní samosprávy (obcemi a kraji), je třeba dále rozlišovat, zda jde o výkon státní správy nebo zda je právní předpis projevem ústavního práva na územní samosprávu. Ústava v čl. 105 umožňuje, aby zákon svěřil orgánům územní samosprávy i výkon státní správy; tu pak obec vykonává v tzv. přenesené působnosti. Pravomoc obce vydávat právní předpisy ve sféře přenesené působnosti je založena již čl. 79 odst. 3 Ústavy. Podle § 11 odst. 1 zákona o obcích tak obec činí ve formě nařízení obce. Podle § 61 odst. 2 písm. a) zákona o obcích se přitom obec řídí zákony a jinými právními předpisy, z čehož vyplývá, že nařízení obce musí být se zákony a jinými právními předpisy v souladu. Vedle toho pravomoc vydávat právní předpisy ve sféře působnosti samostatné ve formě obecně závazných vyhlášek je založena jiným ustanovením Ústavy, čl. 104 odst. 3 (srov. též nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 29/95, Sbírka rozhodnutí, svazek 4, nálezy č. 85, str. 301; vyhlášen pod č. 14/1996 Sb.). Podle § 35 odst. 3 písm. a) zákona o obcích se obec při vydávání obecně závazných vyhlášek řídí pouze zákonem, a nikoli již jinými právními předpisy. V oblasti samostatné působnosti se přitom uplatňuje tzv. výhrada zákona (čl. 104 odst. 1 Ústavy): samostatnou působnost obcí a krajů tak lze ústavně konformním způsobem regulovat právním předpisem, který má minimálně sílu zákona, nikoli normou nižší právní síly.
28. Pro Ústavní soud z toho plyne jednoznačný závěr, že by nemohl být příslušným pro posouzení souladu obecně závazné vyhlášky obce s jiným právním předpisem, který má nižší právní sílu než zákon, a nemohl by pro případný rozpor s podzákoným právním předpisem obecně závaznou vyhlášku zrušit.
29. V daném případě se jedná o výkon přenesené působnosti obce, tj. státní správy, a obec se proto musí striktně pohybovat v mezích příslušných právních předpisů, neboť dle čl. 2 odst. 3 Ústavy lze státní moc uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Napadeným právním předpisem je však nařízení obce¹. Podle návrhatele je napadené nařízení obce v rozporu s § 33 odst. 3 stavebního zákona a § 7 prováděcí vyhlášky, kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona. Dle znění ustanovení § 33 odst. 3 stavebního zákona „obec a kraj může chráněné území nebo stavební uzávěru vyhlásit nařízením obce nebo nařízením kraje“. Nařízení obce o stavební uzávěře musí respektovat požadavky na obsahové vymezení stavební uzávěry, neboť nařízení vydané na základě zákonného zmocnění § 33 odst. 3 stavebního zákona je třeba považovat za druh územního rozhodnutí dle stavebního zákona.
30. Z ustanovení § 32 odst. 1 písm. d) stavebního zákona a § 7 prováděcí vyhlášky vyplývá, že smyslem institutu stavební uzávěry je především chránit důležité zájmy v území, resp. budoucí

¹ Zákon zmocňuje obec a kraj k vyhlášení stavební uzávěry nařízením obce nebo nařízením kraje, tj. ve formě právního předpisu (§ 33 odst. 3 stavebního zákona). Jinak je stavební uzávěra územním rozhodnutím vydaným v územním řízení příslušným stavebním úřadem podle § 32 a násl. stavebního zákona. Pokud by stavební uzávěra měla formu územního rozhodnutí, je přezkoumatelná ve správním řízení a následně soudní mocí. Má-li však stavební uzávěra formu právního předpisu, osoby, jejichž vlastnická nebo jiná práva k pozemkům nebo stavbám na nich mohou být stavební uzávěrou přímo dotčena, mají výrazně ztíženou možnost, jak se proti takovému zásahu do svých práv bránit. Ústavní soud na okraj poznamenává, že se v tomto řízení nemůže ústavností § 33 odst. 3 stavebního zákona zabývat, neboť toto ustanovení napadeno nebylo.

využití území nebo jeho organizaci podle připravované územně plánovací dokumentace. Z tohoto základního vymezení, jakož i z úpravy náležitostí územního rozhodnutí o stavební uzávěře dle ustanovení § 7 prováděcí vyhlášky a tím i mezi přípustného obsahu stavební uzávěry je dle názoru obce nutno vycházet i v případě vyhlášení stavební uzávěry formou nařízení obce podle § 33 odst. 3 stavebního zákona, protože žádný právní předpis neobsahuje v tomto směru speciální úpravu. Dále lze odkázat na nález Ústavního soudu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 9/04, Sbírka rozhodnutí, svazek 36, nález č. 13; vyhlášen pod č. 90/2005.

31. Článek 1 bod 2 tohoto nařízení napadeného návrhem stanoví, že účelem stavební uzávěry je ochrana území před umísťováním a realizací staveb výrazně narušujících krajinný ráz, vytváření podmínek pro trvale udržitelný rozvoj území, zejména rozvoj lázeňství a cestovního ruchu v území soustředěné rekreace. Tento účel nařízení nijak nevybočuje z mezí stanovených v ustanovení § 32 odst. 1 písm. d) stavebního zákona a § 7 prováděcí vyhlášky. Vychází ze znění platného územního plánu obce Pozlovice, dle kterého v lázeňském místě mohou být povoleny pouze takové stavby, provozovny a zařízení, které neporušují lázeňské klima, vegetaci, hydrologické podmínky, klid a estetický vzhled lázeňského místa (čl. III., opatření související s výstavbou lázeňského místa, bod 8, str. 35 textové části územního plánu). Zastupitelstvo obce Pozlovice schválilo svým usnesením č. 21/1/2005/ZO ze dne 10. února 2005 záměr pořízení nového územního plánu sídelního útvaru Pozlovice, jehož cílem je mimo jiné zpřesnit podmínky ochrany krajinného rázu, a tím i rekreačního potenciálu obce, a to ve smyslu obsahu předmětné stavební uzávěry. Nařízení o stavební uzávěře tedy omezuje stavební činnost, která by mohla znemožnit budoucí využití území nebo jeho organizaci podle připravované územně plánovací dokumentace, což je plně v souladu s vymezením cíle zákazu nebo omezení činnosti prostřednictvím institutu stavební uzávěry podle ustanovení § 7 prováděcí vyhlášky.
32. Navrhovatel ve svém návrhu přehlíží, stejně jako ministerstvo v rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení obce, že územní rozhodnutí o umístění stavby, jehož náležitosti jsou vymezeny v ustanovení § 4 prováděcí vyhlášky, vždy stanoví podmínky pro umístění zcela konkrétní jednotlivé stavby vymezené návrhem na vydání územního rozhodnutí, který musí obsahovat veškeré údaje uvedené v § 3 prováděcí vyhlášky. Územní rozhodnutí či nařízení obce o stavební uzávěře naproti tomu stanoví obecná omezení či zákazy týkající se určitého typu případné budoucí stavební činnosti v území. Tak je tomu i v případě předmětného nařízení obce. Toto nařízení nestanoví podmínky pro umísťování jakékoli konkrétní stavby, ale jako obecně závazný právní předpis obce, vydaný na základě zákonného zmocnění dle § 33 odst. 3 stavebního zákona, vymezuje obecně závazná pravidla pro případ určitého typu budoucí stavební činnosti ve vymezeném území.
33. Ústavní soud uvádí, že obec může v přenesené působnosti vydávat na základě zákona a v jeho mezích nařízení obce dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona o obcích, je-li k tomu zákonem zmocněna. Dle § 61 odst. 2 zákona o obcích se obec při vydávání nařízení obce řídí zákony a jinými právními předpisy, mezi něž patří i právní předpisy obcí, tj. obecně závazné vyhlášky a nařízení. Při vydávání nařízení musí respektovat meze zákonného zmocnění. Tyto zákonné meze nutno v daném případě dovodit ze stavebního zákona a dalších zvláštních právních předpisů relevantních pro předmětnou problematiku. Rozhodnutí či nařízení o stavební uzávěře musí podrobně a přesně stanovit rozsah omezení nebo zákaz stavební činnosti; tento závěr plyne ze skutečnosti, že nařízení obce o stavební uzávěře je zvláštním druhem územního rozhodnutí předpokládaného stavebněprávními předpisy a vyplývá z něj také to, že požadavky na obsahové náležitosti nařízení je třeba dovodit nejen z ustanovení právních předpisů upravujících rozhodnutí o stavební uzávěře, nýbrž i z celkového kontextu právní úpravy územního řízení přesně vymezujícího a odlišujícího jednotlivé druhy územních rozhodnutí.
34. Ústavní soud však dospěl k závěru, že napadené nařízení obce Pozlovice č. 2/2004 o stavební uzávěře [čl. 3 bod 1 písm. a) a b)] není tedy s § 33 odst. 3 stavebního zákona a § 7 prováděcí vyhlášky v rozporu. Ústavní soud musí přisvědčit obci Pozlovice, že nařízením vyhlášená stavební uzávěra se od cílů a záměrů územního plánování neodchyluje. Bylo by popřením smyslu

stavební uzávěry, pokud by musela být obsahově stejně vymezena již v územním plánu. Stavební uzávěru lze dokonce stanovit i pro území, v němž územní plán výstavbu povoluje, např. jako dočasné opatření do doby schválení podrobnější územně plánovací dokumentace pro dané území. Mezi nařízením o stavební uzávěře a obecně závaznou vyhláškou obce tedy není vztah právního předpisu nižší právní síly a právního předpisu vyšší právní síly. Metody právní regulace v obou případech nejsou totožné. Při vyhlásování stavební uzávěry je třeba zkoumat, zda stavební uzávěra ve světle cílů a záměrů územního plánování ob stojí. Hodnocení souladu s cíli a záměry územního plánování v daném území se nevyčerpává vydáním územního rozhodnutí. Tento soulad je třeba hodnotit i nadále při rozhodování na nižších patrech abstraktnosti. Např. i při rozhodování o vydání stavebního povolení ke konkrétní stavbě se musí stavební úřad zabývat otázkou, zda lze takovou stavbu povolit vzhledem k cílům, záměrům a dokumentaci územního plánování, tj. i vzhledem k obecně závazné vyhlášce, kterou byl schválen územní plán.

35. Ústavní soud rozhodl částečně vyhovět návrhu ministra vnitra a zrušit napadené ustanovení čl. 3 bodu 3 nařízení obce pro rozpor s čl. 79 odst. 3 Ústavy, podle něhož obce mohou vydávat nařízení, jen jsou-li k tomu výslovně zmocněny zákonem a v mezích takového zákona. Bez konkrétního zmocnění v zákoně nemůže obec vydat nařízení v přenesené působnosti. Vydávání nařízení obce se svěřuje radě obce a podle § 102 odst. 2 písm. d) zákona o obcích jde o vyhrazenou pravomoc. V čl. 3 bodě 3 nařízení obce stanoví, že výjimku z omezení uvedených v odst. 1 může v odůvodněných případech udělit na žádost rada obce Pozlovice. Ústavní soud souhlasí s návrhovatelem, že pravomoc daná radě překračuje § 99 odst. 1 zákona o obcích, neboť podle tohoto ustanovení v oblasti přenesené působnosti přísluší radě obce rozhodovat, jen stanoví-li tak zákon. Ústavní soud konstatuje, že nařízením obce v čl. 3 bodě 3 obec nepřípustně rozšířila své oprávnění. V daném případě se navíc jedná o výkon přenesené působnosti obce, tj. státní správy, a obec se proto měla pohybovat v mezích příslušných právních předpisů, neboť dle čl. 2 odst. 3 Ústavy lze státní moc uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Z tohoto důvodu je také citované ustanovení nařízení v rozporu se zákonem a Ústavní soud se rozhodl čl. 3 bod 3 nařízení obce Pozlovice č. 2/2004 o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Pozlovice zrušit dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.
36. Tvrzené formální nedostatky v řízení, jež namítala obec Pozlovice jako účastník řízení vůči návrhovateli, nemohou odůvodnit závěr o nezákonnosti napadeného řízení a rozhodnutí, neboť nedosahují ústavněprávní roviny; z těchto důvodů je Ústavní soud dále nepřezkoumával.
37. Ústavní soud proto konstatuje, že napadené nařízení v ostatních částech není v rozporu s § 33 odst. 3 stavebního zákona, § 7 prováděcí vyhlášky ani čl. 2 odst. 3 Ústavy. Po provedeném řízení tedy Ústavní soud uzavírá, že nejsou dány důvody ke zrušení nařízení obce Pozlovice č. 2/2004 o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Pozlovice, a proto návrh dílem podle § 70 odst. 2 zákona o Ústavním soudu zamítl a dílem podle § 70 odst. 1 zákona o Ústavním soudu zrušil ustanovení uvedené ve výroku I.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. **Rychetský** v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2006 činí 3000,- Kč, druhá záloha činí 3000,- Kč, třetí záloha činí 2500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbřiková, J. Švermy 14; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s. Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAHÖ – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.